

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Barbara Driessen

Voorjaar 2020

Het normale leven is weergekeerd. Beste wensen en goede voornemens zijn verhuisd naar de achtergrond. De koelkast wordt opnieuw gevuld en van de restjes van vorig jaar wordt soep gemaakt.

Januari: een maand om het oude los te laten en het nieuwe te omarmen. Zo leerde ik het vroeger. Maar al die lessen die je leerde uit vergissingen, uit misstappen met vallen en opstaan neem je toch maar beter mee. De geplante tulpenbollen hebben geen goede voornemens, ze groeien. Gewoon doen zoals ze bedoeld zijn. Wat is het heerlijk als je met die gedachten en ervaringen het voorjaar in kunt gaan: gewoon doen zoals je bedoeld bent.

Orvelte ging waardig het nieuwe jaar in. Het was stil. Dichte mist deed vermoeden dat de witte wieven dichtbij waren, gehuld in mysterie. Daar waar de tijd stilstaat. Die belevingen zijn schaars.

We gaan 2020 in met schaamte op veel fronten. Vliedschaamte, carnivooerschaamte, koopschaamte en we moeten ons doodschamen als we onze drie klike's niet met gescheiden afval gevuld aan de straat zetten. Beginnen we op de kudde makke schapen op het Orvelterveld te lijken? Of is dat de kuddegeestschaamte?

Ik vind het vanzelfsprekend dat je je best doet om de aarde een stukje mooier achter te laten dan je haar aantrof. Maar je inzet daarbij is een persoonlijke verantwoordelijkheid. Net zoals de kreet om gezond te leven iets te luid klinkt om geloofwaardig te zijn. Als je ziek wordt is dat misschien wel eigen schuld omdat je niet gezond leefde, dat gaat mij te ver. Gelukkig Nieuwjaar, waar leggen we de klemtoon? Ik hoorde iemand op straat zuchten achter het woord gelukkig.

Mijn zoon voegde er een prachtige kerstuitspraak aan toe: "Over een paar honderd jaar zeggen mensen...vroeger aten onze voorouders dieren!" En ook: "over een tijd hoef je niet de deur meer uit om te reizen. Je koopt een bril, zet die op en haalt de wereld, daar waar je heen wilt, daarmee binnen, zittend in je leunstoel."

Achter mijn mijmeringen gaat positiviteit schuil. Ik ben een positieve realist. Kijkend naar de mogelijkheden. En als ik aan de mogelijkheden denk die in Orvelte ter ontginning liggen dan zijn dat er veel. Met frisse moed de lente in. De fiets van stal en gaan uitwaaien. Goed voor lichaam en geest. Er zijn prachtige knooppunten routes waar je regelmatig mensen aantreft die op het routebord de route uitstippelen en je daarbij enthousiast vertellen waar ze vandaan komen en waar lekkere koffie is, liefst met gebak. Zulke ontmoetingen zijn vrolijk spontaan.

Er is veel te doen in de toekomstige tijd. Maak er iets moois van.